

РЕШЕНИЕ

№ 857

гр. София, 12.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6513** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.
Образувано е по жалба на В. М. Т. срещу Заповед № 7081/15.05.2019г. на директора на Агенция „Митници“, с която на основание чл.97, ал.1 ЗДСл на държавния служител, заемащ длъжността „началник митническо бюро“ в Териториална дирекция Югозападна, с ранг II-ри старши, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ за дисциплинарни нарушения по чл. 89, ал. 1, т. 1 и т. 5 от ЗДСл и на основание чл.107, ал.1, т.3 ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.
Жалбоподателят моли за отмяната на заповедта като незаконосъобразна – издадена при неспазване на установената форма, при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му.
В нарушение на императивното изискване на чл.97, ал.1, т.4 от ЗДСл заповедта не съдържа описание на обстоятелствата, при които е извършено дисциплинарно нарушение, дата и място на конкретни действия, които да се приемат поотделно и в съвкупността им като нарушение. В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, както и в протоколите на дисциплинарния съвет било описано поведение на служителя, което е довело до нарушаване на нормите от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и Кодекса за поведение на митническия служител.

Не се конкретизира как точно жалбоподателят е нарушил изискванията на чл. 20, чл.

21, ал. 1 и ал. 2, чл. 24, ал. 1 и чл. 28 от ЗДСл, с което да е проявил поведение несъвместимо с нормите на т. 11 от Кодекс за поведение на митническите служители и чл. 5, ал. 2 от Кодекс за поведение на служителите в държавната администрация. В оспорената заповед липсвала индивидуализация на дисциплинарното нарушение, което според жалбоподателя води до нарушаване на правото му на защита. В оспорената заповед е посочен единствено период 29.08.2018г. - 06.01.2019г., а приетото нарушение се описва общо, без да са конкретизирани и индивидуализирани конкретните действия/бездействия, осъществени през посочения период, не се установява какво действие или бездействие от страна на жалбоподателя е във връзка със твърдяната забавя в обработката на 189 бр. митнически декларации. Оспорват се констатациите на проверяващите и изводите на дисциплинарния съвет по приложението на материалния закон, възприети от дисциплинарнонаказващия орган /ДНО/, въз основа на които е направен извод за извършено дисциплинарно нарушение. Твърди се нарушение на процедурата по изслушване на жалбоподателя и бланкетно обсъждане от страна на ДНО на писмените му обяснения.

На следващо място се сочи, че цитираните текстове от длъжностната характеристика на жалбоподателя са много общи и абстрактни, като в заповедта не се съдържа и не е описано конкретно поведение на служителя, което е довело до тяхното нарушаване.

При издаване на заповедта не били спазени и изискванията на чл.91 ЗДСл – не били обсъдени обстоятелствата, при които е извършено нарушението, тежестта на извършеното нарушение и настъпилите от него вредни последици. Не било анализирано и цялостното служебно поведение на жалбоподателя.

Ответникът по оспорването чрез юрк.А. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Посоченият аргумент, че не е коментирана формата на вината, счита, че не е основателен, тъй като в това производство този въпрос не се изследва. Счита, че заповедта е достатъчно мотивирана, събрани са достатъчно доказателства, спазена е процедурата по налагане на дисциплинарно наказание. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Възражава прекомерност на претендираните разноски от страна на пълномощника на жалбоподателя.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С докладна записка от директора на ТД Югозападна, рег.№ 32-28763/28.01.2019г. (л. 98), с приложена към нея докладна записка от началника на МБ С.-запад, рег.№ 32-27158/26.01.2019г.(л. 99), ответникът бил уведомен, че в резултат на извършена проверка от началника на МБ С.-запад след 17.01.2019г., е установено, че по 189 бр. митнически декларации /МД/ са осъществени съответни контролни действия, но до месец януари 2019 г., същите са оставени в състояние „Под проверка“ в модул „Митническо оформяне“ в Б. /модул МО/, и по тях не са били заплатени мита и ДДС. Към 25.01.2019г. всички дължими суми по МД са „Взети под отчет“ в модул „Митнически задължения“ в Б. /модул МЗ/ и са заплатени. Според докладната записка са налице пропуски в организацията на работния процес в митническото бюро или неизпълнение на служебни задължения от страна на митнически служители, в резултат на което е допуснато необосновано забавяне на митническата обработка на МД в МБ С.-запад.

Въз основа на докладната записка и по разпореждане на директора на Агенция „Митници“ /АМ/ от Инспектората на агенцията е извършена проверка на приети в

периода м.август 2018г. - м.декември 2018г. в МБ С.-запад 189 бр. МД /по приложен списък към докладна записка рег.№ 32-27158/26.01.2019г./, за поставяне под режим допускане за свободно обръщение на различни видове стоки с произход Китай от шест различни икономически оператора. В хода на проверката от Инспектората са изискани с писмо от 30.01.2019г. от ТД Югозападна копия на реализирани графици за работа на МБ С.-запад, справки за ползвани законоустановени отпуски и длъжностни характеристики, справки за регистрираните информационни действия по етапи, съдържащи данни за митнически служители за всяка една от 189 бр. МД, осъществени са посещения в МБ С.-запад, където са проверени предоставените МД. Проведени били разговори и изискана и представена писмена информация от митническите служители, приели и поставили в състояние „Под проверка“ в модул МО въпросните МД, както и от служителя обработил МД през м.януари 2019г.

Резултатите от предприетите действия и извършената проверка от Инспектората са обективирани в докладни записки с рег.№ 32-34297/01.02.2019г.(л.102) и рег.№ 32-86013/21.03.2019г.(л. 75) Сочат се допуснати дисциплинарни нарушения от страна на жалбоподателя – т. 2.1. от докладната записка, съставена от ръководителя на инспектората към АМ - неизпълнение на служебните задължения; неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация.

Със заповед № ЗАМ-489/32-84532/20.03.2019 г. на директор на агенция „Митници“ е назначен дисциплинарен съвет.

Със Заповед № ЗАМ-496/32-86485/21.03.2018г. на директора на АМ е наредено на Дисциплинарния съвет на агенцията да образува дисциплинарно дело срещу посочени в заповедта тринадесет митнически служители, за извършени от тях дисциплинарни нарушения, описани в докладна записка рег.№ 32-86013/21.03.2019г. Сочените митнически служители са запознати с тази ДЗ.

След образуването на дисциплинарното дело Дисциплинарния съвет е провел заседание, което е проведено на 26.03.2019 г. (л. 80 и сл.) и за което е съставен протокол от същата дата. Определена е дата за провеждане на друго заседание на ДС с изслушване на жалбоподател, като е указано и даване на писмени обяснения, от което той се е възползвал. Писмените и устните обяснения на служителя са обсъдени на проведеното последващо заседание на Дисциплинарния съвет, проведено на 22.04.2019г.

След образуването на дисциплинарното дело жалбоподателят е поканен да се яви на изслушване пред Дисциплинарния съвет, което е проведено на 10.04.2019г. и за което е съставен протокол рег.№ 32-108646 от същата дата. На жалбоподателя е предоставена и възможност за депозиране на писмени обяснения в срок до 11.04.2019г., от която той се е възползвал. Писмените и устните обяснения на служителя са обсъдени на проведеното последващо заседание на Дисциплинарния съвет, проведено на 22.04.2019г.

С докладна записка рег.№ 32-121768/23.04.2019г. от председателя на Дисциплинарния съвет на ДНО са предоставени два броя протоколи от 26.03.2019г. и 22.04.2019г. от проведени заседания на Дисциплинарния съвет за разглеждане на Дисциплинарно дело № 1/2019г.

На 02.05.2019г. служителят се е запознал със събраните по дисциплинарното дело материали като на същата дата е проведено изслушване от ДНО, за което е съставен протокол рег.№ П-23/32-128780/02.05.2019г. Същият, в съответствие с предоставената му възможност, е депозирал писмени обяснения по случая рег. № 32-131238 от

03.05.2019г.

Въз основа на събраните при проверките доказателства /приети като доказателства по делото/, от ДНО е прието за установено следното.

Със Заповед № ЗМ-5800-28/32-20050/26.01.2016г. на началника на Митница Столична, изменена със Заповед №№ ЗМ-5800-256/32-246191/04.09.2017г. и ЗМ-5800/170/32-121491/27.04.2018г. са определени митнически служители, които да изпълняват функциите и задачите на отговорник на смяна на МБ, като за МБ С.-запад. Не е спорно, че към датата на издаване на тази заповед жалбоподателят е заемал длъжността „началник митническо бюро“. Съдът констатира, че в това качество и персонално жалбоподателят не е адресат на заповедта, което обстоятелство е представено в хода на дисциплинарното производство.

При проверката е констатирано, че в МБ С. – запад е установена практика, която не е нормативно обоснована, отразяването на констатациите от осъществените контролни действия по МД, приети и поставени в състояние „под проверка“ и вземането под отчет на дължимите суми по тях в модул МЗ както и на сумите по издадените решения за определяне на МС да се извършва само след представяне на платежни документи по отношение декларираните мита и ДДС, така и за възникналите задължения по издадените решения за определяне на МС. В обжалваната заповед не се сочи коя нормативна обосновка не е изпълнявана.

Действията на митническите служители по процесните 189 бр. МД е прието, че са извършени в нарушение разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза /МКС/, тъй като митническите органи са разполагали с цялата необходима информация и данни, за да разрешат вдигането на стоките и да определят размера на митническото задължение, което е следвало или да бъде заплатено ефективно, или обезпечено, които действия не са предприети в разумния срок по чл.194, § 1, ал.2 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Датата, на която митническите органи са разполагали с цялата информация и данни за определяне на размера на митническото задължение, от която дата е следвало да бъдат валидирани и взети под отчет митническите декларации и да бъде дадено разрешение за вдигане на стоките е посочена в Приложение № 8 от докладна записка, рег. № 32-86013/21.03.2018г., колона - 8 „Дата на ПИМП/служител“.

По всички приети 189 бр. МД, поставени в състояние „Под проверка“ в модул МО, е извършен документен контрол и са изпратени писма до вносителите, за допълнителна проверка на декларираната договорна стойност и предоставяне на допълнителна информация, която в повечето случаи е постъпила в указания срок. По всички 189 бр. МД е извършена проверка на стоките, в деня на приемането им и са взети мостри за проверка на декларираната МС и тарифно класиране, които са изпратени за становище до компетентния отдел в ТМУ на Митница Столична. По всички МД има изразени становища, по-голяма част от които потвърждават декларираната МС. По 55 бр. МД има издадени решения за определяне на МС, които са връчени на вносителите своевременно след постъпването им в митническото учреждение.

Въз основа на установеното от фактическа страна е прието, че в резултат на установената практика в МБ С.-запад, не е спазено изискването в рамките на 14 дни от приемането на МД, което да съвпада с датата на извършената проверка и евентуално възникнали в тази връзка съмнения относно декларирана МС, митническите служители е следвало да определят прогнозна МС, да валидират МД и да вземат под отчет задължението и неговото обезпечаване. ДНО е приел, че вследствие на такива бездействия от страна на митнически служители от Република България се дължи

лихва за забава на предоставянето на традиционни собствени ресурси на Европейската Комисия, от датата, на която е трябвало да бъдат предоставени до датата, на която действително ще бъдат предоставени, в съответствие с чл.12 от Регламент (ЕС, Е.) № 609/2014г. на Съвета, в общ размер на 2 371,70 лева, като в тази сума не са включени лихви за забава за дължимото ДДС в размер на 1 134 862,92 лева. В оспорваната заповед, са посочени действия/бездействия на двамата „началник смяна“, без за съда да е от значение какво се цели с това, при служебно известния факт, че и двамата са дисциплинарно наказани със същото дисциплинарно наказание. В хода на дисциплинарното производство от жалбоподателя са взети обяснения, дадени разяснения, изслушван е пред ДС. Не се отрича, че жалбоподателят няма физическо взаимодействие по обработка на МД, колкото и да са на брой, или с това да определя МС. В конкретиката на обосновката на заповедта, за съда не остава безспорно доказан факта, каква е връзката в работата/дейността на оспорвания с произхода на лихва в общ размер на 2 371,70 лева, натрупана за период м. август 2018 – м. декември 2018 г.

Соченото, независимо от неяснотата на изложението е мотивирало ДНО, съобразно становищата на ДС да приеме, че в качеството на началник на МБ ТД Югозападна, началник на МБ С. – запад до 06.01.2019 г., считано от 29.08.2018 г., като не е създал необходимата организация на работа и не е осъществил контрол за своевременно обработване в модул МО и в модул МЗ.

ДНО е приел, че посочените дисциплинарни нарушения са извършени виновно, което е основание за ангажиране дисциплинарната отговорност на служителя.

Спазена е процедурата за формиране на дисциплинарен състав, заповед за образуване на ДП, служителят е канен да даде писмени обяснения, от което се е ползвал, бил е изслушван от дисциплинарния съвет. По отношение на даваните обяснения и изложени в хода на изслушване обяснения ДС не е приел, че от това може да се промени извода за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ в оспорваната заповед, ДНО също не приема, че от тези обяснения се променя отношението на органа към налагането на дисциплинарно наказание. Предвид това, че наложеното наказание е възможно най-тежкото, законодателят е регламентирал освен общите изисквания към процедурата и специфични такива. Според общото правило на чл.93, ал.1 ЗДСл, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Когато наказанието е от вида на процесното, законът постановява, че преди налагането му дисциплинарна наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане – чл.96, ал.1 ЗДСл. Дисциплинарният съвет има задължение да изясни фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на държавния служител и обсъжда представените от него доказателства – ал.2 на с.р. Дисциплинарният съвет приема решения с мнозинство от две трети, а в случая решението е взето единодушно. Решението на дисциплинарния съвет съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение дисциплинарно наказание /ал.3/.

Съгласно чл.191, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) № 952/2013)

резултатите от проверката на митническата декларация се използват за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, под който стоките се поставят.

Съгласно чл.243, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447), когато митническите органи проверят точността на данните, съдържащи се в митническата декларация, те документират факта, че е извършена проверка, както и резултатите от нея. Разпоредбата на чл.243, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 изисква митническите органи да уведомяват декларатора за резултатите от проверката, а съгласно чл.243, § 3, б. а) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, когато резултатите от проверката на митническата декларация не съответстват на данните, съдържащи се в декларацията, митническите органи са длъжни да установят и да документират кои данни да се вземат предвид за целите на изчисление на размера на вносите или износните мита и на другите задължения по отношение на стоките.

Съгласно чл.244 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, когато митническите органи считат, че е възможно в резултат на проверката на митническата декларация размерът на дължимите вносни или износни мита или други задължения да се окаже по-висок от размера, изчислен въз основа на данните от митническата декларация, стоките се вдигат само ако се предостави обезпечение, чийто размер е достатъчен, за да покрие разликата между сумата, дължима съгласно данните от митническата декларация, и сумата, която е възможно да бъде дължима в крайна сметка. Вместо да внесе това обезпечение, деклараторът има право да поиска да бъде уведомен незабавно за митническото задължение, което е възможно да е дължимо в крайна сметка за стоките.

Съгласно чл.245, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, когато въз основа на проверката на МД митническите органи определят размер на вносите или износните мита, който е различен от размера, изчислен въз основа на данните от митническата декларация, по отношение на така определената сума се прилага чл.195, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а именно, че когато поставянето на стоките под митнически режим поражда митническо задължение, стоките се вдигат само ако размерът на вносите или износните мита, съответстващ на митническото задължение, е платен или е обезпечен.

Съгласно чл.105, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато митническо задължение възникне при условия, които не се обхващат от § 1, размерът на дължимите вносни или износни мита се взема под отчет в рамките на 14 дни от датата, на която митническите органи са в състояние да определят размера на въпросните вносни или износни мита и да вземат решение.

Съгласно чл.194 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато са изпълнени условията за поставяне на стоките под даден режим и ако те не са обект на ограничения или забрани, митническите органи вдигат стоките, след като данните в митническата декларация са проверени или са приети без проверка. Това се прилага и когато проверката по чл.188 не може да бъде завършена в разумни срокове и повече не се изисква стоките да бъдат представени за целите на проверката. Всички стоки, обхванати от една и съща декларация се вдигат едновременно. За целите на първата алинея, когато с една митническа декларация са декларирани стоки, попадащи в два или повече тарифни кодове, се счита, че данните за стоките, попадащи във всеки

тарифен код съставляват отделна митническа декларация.

В конкретния случай от доказателствата по делото се установи, че митническите органи са разполагали с цялата необходима информация и данни, за да разрешат вдигането на стоките и да определят размера на митническото задължение, което е следвало или да бъде заплатено ефективно, или обезпечено, които действия не са предприети своевременно, в разумния срок по чл.194, § 1, ал.2 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Конкретиката на оспорваната заповед изисква да се прецени каква е съпричасността от действия/бездействия на оспорващия към установените резултати от проверката на инспекторат към Агенция „Митници“.

Оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" е издадена от компетентен административен орган съгласно чл. 6, ал. 2 и ал. 3 от ЗДСл.

Обжалваният административен акт е постановен при спазване на производството по налагане на дисциплинарно наказание, регламентирано в ЗДСл. Дисциплинарното дело е разгледано от дисциплинарния съвет, който е конституиран със съответните заповеди на директора на Агенция Митници, с които е определен неговият състав. Съветът е представил становище/решение, взето с единодушие, на дисциплинарно наказващия орган. Решението на дисциплинарния съвет ведно с преписката е представено на дисциплинарно наказващия орган с уточнение, че по отношение на жалбоподателя, *може* да се наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

Съдът счита, че не са нарушени правата му на защита в производството по налагане на наказание. Съдът установява, че е спазено изискването на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, който предвижда задължения за дисциплинарно наказващия орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител, да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства.

Оспорената заповед е незаконосъобразна поради нарушения на материалноправните разпоредби и целта на закона, съображенията за този извод са следните:

Установените от органа нарушения, описани в мотивите на оспорения акт се субсумират в това, че данните от извършената проверка са за неизпълнение на задължение, в качеството на началник на МБ С. – запад не е създавал необходимата организация на работа и не е осъществил контрол за своевременно обработване в модул МО и в модул МЗ, н нарушение на разпоредби от регламенти на ЕС, като от това са изведени нарушения на служебни задължения на длъжностната характеристика: по р. V, т. 1 – ръководи и носи отговорност за дейността на административното звено в съответствие с възложените специфични функции и задачи; т. 2 – Организира и планира работата на административното звено; т. 10 – Организира и контролира правилното оформяне на митническите документи съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 952/2013; Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447; делегиран регламент от комисията 2015/2446; делегиран регламент от комисията 2016/341; ЗМ; указанията на АМ; вътрешни разпоредби и други нормативни документи, свързани с дейността му, указания и наредби, както и законови и подзаконови актове; т. 15 – да познава и спазва КПСДА и Кодекс за поведение на митнически служител. Сочат се нарушени служебни задължения по р. VII – т. 1 – началникът на митническо бюро ръководи съответния брой служители, определени в утвърденото от директора на агенцията длъжностно разписание, като носи отговорност за дейността на административното звено в съответствие с

възложените специфични функции и задачи и спазването на нормативните актове; т. 2 – носи отговорност за качествено и в срок изпълнение на поставените задачи и т. 15 – отговаря за спазването на трудовата и технологична дисциплина, както и за правилното използване и съхранение на специализираното техническо оборудване и имущество, поверени му по съответния ред. Съдът възпроизвежда тези текстове от длъжностната характеристика, както е направил и ДНО, като съдът не намира фактическа обосновка на конкретни действия/бездействия на жалбоподателя към тези бланкетни, общи и изпълнени с тавтология разпоредби. В тази връзка не се приема директната относимост на оспорваната заповед, като акт на ДНО, че като е нарушил тези изисквания, заложи в длъжностната характеристика жалбоподателят не е изпълнил законови служебни задължения. Въвеждането на множество разпоредби, както от длъжностната характеристика, ЗДСл, КПСДА и КПМС не формира правен извод за правилното прилагане на такива разпоредби към конкретно извършено по време и място нарушение.

Фактическите обстоятелства, посочени като основание за издаване на заповедта, са нарушение на служебните задължения, но същите не са в степен на изключително лошо изпълнение, от което да са настъпили изключителни в тежестта си последици за държавната служба или за държавата. Вината не е само за държания служител – жалбоподател в настоящото производство. Следва да се има предвид, че от доказателствата по делото се установява, че досегашното поведение на държавния служител Т., като началник МБ към Митница Столична, МБ С.-запад се е оценявало като изключително и отлично във връзка с изпълнението на служебните задължения, особено за 2018 г., л. 314 и сл. от делото. Дисциплинарният съвет изобщо не е отчел чисто дисциплинарно минало и съдът счита, че необсъждането/обсъждането му би следвало да влияе при определяне на дисциплинарното наказание и държавният служител да не бъде наказан с най-тежкото по вид дисциплинарно наказание.

Целта на закона е да се ангажира дисциплинарната отговорност като определяне на наказанието следва да е съотнесено към вида на нарушението, неговата тежест, формата на вината, обстоятелствата при които е извършено и поведението на държавния служител. От установеното в дисциплинарното производство съдът счита, че обсъдените факти и обстоятелства не водят до извода за извършване на най-тежкото нарушение, водещо до налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. Още повече, че е посочено, че служителят е нарушил множество законови и подзаконови нормативни разпоредби, обаче липсват мотиви и конкретни данни в тази насока. Дисциплинарно наказващият орган е обсъдил неизпълнението на служебните задължения, отнесено единствено към норми на дължимо служебно поведение но липсват обстоятелства и конкретика досежно нарушението им. Друго, цитираните разпоредби от длъжността характеристика, относно неизпълнение на разпоредби от регламенти на ЕС е по отношение дейността изобщо на митнически служители, а *длъжността* която е заемал жалбоподателя не е обвързана с тези разпоредби. За прецизност, следва да се знае, че жалбоподателя не е адресат на Заповед № ЗМ-5800-28/32-20050/26.01.2016г. на началника на Митница Столична, изменена със Заповед №№ ЗМ-5800-256/32-246191/04.09.2017г. и ЗМ-5800/170/32-121491/27.04.2018г., а самите заповеди имат организационно значение за разпределяне на митнически служители по месторабота.

Поради изложените съображения обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно

наказание „уволнение“ следва да бъде отменена поради противоречие с материалния закон и неговата цел. Дисциплинарно - наказващият орган не е изследвал дали допуснатите нарушения са виновно извършени и не е отчетел наличието на изключващи вината обстоятелства - а именно действия на други служители. тъй като съгласно чл. 89, ал. 1 ЗДСл. само виновно извършено дисциплинарно нарушение е наказуемо. Отделно от това при определяне на наказанието административният орган не е извършил анализа по чл. 91, ал. 1 ЗДСл. и е определил най - тежкото наказание „уволнение“, което би било несъразмерно тежко за описаните в заповедта нарушения, дори и да бяха извършени виновно. Разпоредбата на чл. 91 от ЗДС изисква наличието на четири кумулативни предпоставки, за да бъде наложено най-тежкото дисциплинарно наказание: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител. Като цифрово означение чл. 91 е посочен в оспорваната заповед. При издаване на заповед от категорията на процесната, органът е задължен да обоснове своя извод относно вида на наложеното наказание. Налагайки най-тежкото дисциплинарно наказание – „уволнение“ без да излага никакви мотиви, защо приема, че именно то се следва за конкретния случай на дисциплинарно нарушение и на конкретния служител, без да се обоснове този извод било с обстоятелствата на извършване на нарушението, било с последиците от него за службата, не може да се приеме, че дисциплинарно наказващият орган е изпълнил посоченото императивно материално-правно изискване. Дисциплинарно наказващият орган е изложил само лаконично, че приема за безспорно виновното извършване на нарушение от оспорващия и че отчитайки тежестта на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на служителя. В процесния случай органа лаконично е използвал общия израз за оценка на всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства, отчитане тежестта на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител, без това практически да е сторено. По отношение възприетото от ДНО неизпълнение на служебни задължения, и наложеното дисциплинарно наказание по чл.90, ал.5, органа във всяка конкретна хипотеза е длъжен да обоснове и докаже, че именно неизпълнението на визираните в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание служебни задължения, в случая регламентирани в съответните разпоредби от длъжностните характеристики на служителя, представлява дисциплинарно нарушение от такава степен, че несъмнено води до последица налагане на най-тежкото предвидено дисциплинарно наказание-уволнение. (решение № 15536/12.12.2018, а.д. 7002/2018, ВАС/V). Това обаче не изпълнява неговото задължение за мотивираност по см. на чл. 91 от ЗДСл. Няма пречка мотивите на административния акт да се съдържат и в друг документ, подготвящ неговото издаване, Не са отчетени въведените в нормата изисквания, които ДНО е длъжен да изследва и обсъди преди налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. Настоящият съдебен състав намира, че липсата на вредни последици и недоказан умисъл в действията на наказаното лице, не обуславят налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. Реализирането на дисциплинарна отговорност на държавен служител, за неизпълнение на служебни задължения, не е в никакъв случай самоцел и може да стане само след прецизен, обективен и всестранен анализ на всички обстоятелства. По същия начин следва да се отчете и недоказаната форма

на нарушение за неупражнен контрол по изпълнението на заповед № ЗМ-5800-28/32-200050/26.01.2016 г. на Началник митница Столична. Такова установяване и доказване липсва в оспорваната заповед. Административния орган, не е доказал по категоричен начин дисциплинарното нарушение, а оттам и необходимостта от налагане на най тежкото дисциплинарно наказание.

Обжалваната заповед № 7081/15.05.2019 г. на директор на Агенция „Митници“ се отменя.

При този изход на спора е основателно своевременно заявено искане на жалбоподателя за присъждане на съдебни разноски. По отношение на направеното възражение за прекомерност от страна на ответника съдът счита същото за основателно, тъй като изплатеното адвокатско възнаграждение така, както е уговорено в размер на 1500 лв., е съответно на определените в наредбата, същото е над минимума, но е над разумните граници и в съответствие с вида на делото. Съдът намира, че разноските, които се дължат на жалбоподателя са в разумен размер на 1000 лева, а за разликата до претендирания размер са прекомерно завишени. На основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да се осъди Агенция Митници да заплати на жалбоподателя съдебно-деловодни разноски в размер на 1000 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалбата на В. М. Т. заповед № 7081/15.05.2019 г., издадена от директор на Агенция „Митници“

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на В. М. Т. сумата 1000 (хиляда) лева, деловодни разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия